

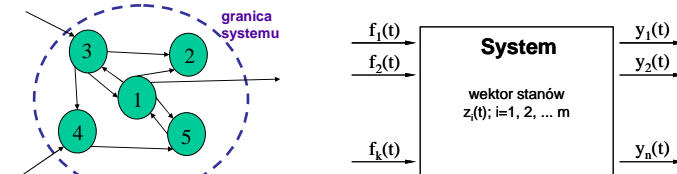
Wprowadzenie do mechatroniki

Opis systemu mechatronicznego

dr inż. Roland PAWLICZEK

Opis systemu mechatronicznego

- **Proces:** ciąg kolejno następujących po sobie w czasie zjawisk lub stanów w systemie (przekształcanie lub transport energii, materii i informacji – co prowadzi do czasowych przebiegów sygnałów, stanów procesu).
- **Dynamika procesu:** proces zmienia się w czasie.
- **Wektor stanu:** opis stanu systemu $\rightarrow \mathbf{z}(t)$
- **Więzy systemowe:** system i otoczenie oddziałują na siebie poprzez - sygnały (prąd, napięcie, ciśnienie, droga, temperatura) opisane poprzez parametry (amplituda, częstotliwość) i charakterystyki sygnału (amplitudowo-częstotliwościowa)

Opis systemu mechatronicznego

Funkcje kinematyczne: przygotowanie elementów ruchomych (kinematyka, dynamika maszyn, teoria maszyn i mechanizmów).

Funkcje kinetyczne: uwzględnienie sił i momentów koniecznych do wykonania zadania

Funkcje mechatroniczne: powiązanie sensoryki, regulacji i członów wykonawczych (aktorów) w celu kontroli procesu

Opis ruchu systemu mechatronicznego:

inercjalny układ współrzędnych $(KS)_o$ – układ bazowy, globalny. Z reguły układ kartezjański, nieruchomy w przestrzeni,

lokalny układ współrzędnych $(KS)_k$ – układ sztywno związany z ciałem. Pozycja i orientacja rozpatrywanego ciała rozpatrywane są jako położenie i orientacja układu $(KS)_k$ w odniesieniu do układu $(KS)_o$

punkt obserwacji, punkt efektora (EP) – miejsce geometryczne punktu, którego zachowanie (ruch) jest istotne dla procesu,

współrzędne globalne efektora – opisują pozycję i orientację efektora w układzie $(KS)_o$ $\mathbf{x} := [x, y, z, \phi, \psi, \theta]$

Opis systemu mechatronicznego

Opis ruchu systemu mechatronicznego:

współrzędne uogólnione – współrzędne niezależne, opisują położenie układu $\mathbf{q} := [q_1, q_2, \dots, q_n]$

przestrzeń konfiguracji – dopuszczalne zakresy współrzędnych uogólnionych $Q := \{\mathbf{q} \mid \mathbf{q}_{min} \leq \mathbf{q} \leq \mathbf{q}_{max}\}$

przestrzeń robocza i model kinematyczny

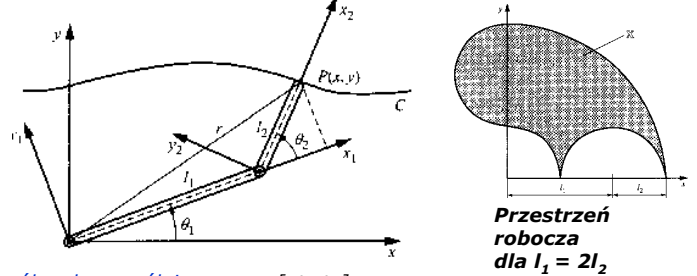
$$X := \{\mathbf{x} \mid \mathbf{x} = f(\mathbf{q}) \wedge \mathbf{q} \in Q\}$$

$\mathbf{x} = f(\mathbf{q})$ – model kinematyczny, opisuje zależność pomiędzy współrzędnymi uogólnionymi i globalnymi

model kinetyczny – opisuje związek między wielkościami ruchu $\mathbf{q}(t)$ lub $\mathbf{x}(t)$, a wielkościami siły $\mathbf{Q}(t)$ lub $\mathbf{F}(t) = [F_x(t), F_y(t), F_z(t), M_x(t), M_y(t), M_z(t)]$, zwykle daje to układy równań różniczkowych ruchu

$$\mathbf{f}[\ddot{\mathbf{q}}(t), \dot{\mathbf{q}}(t), \mathbf{q}(t)] = \mathbf{Q}(t)$$

Opis systemu mechatycznego

współrzędne uogólnione $q = [\theta_1, \theta_2]$
 przestrzeń konfiguracji $Q = \{ \theta_1, \theta_2 \mid 0 \leq \theta_1 \leq 1/2\pi; 0 \leq \theta_2 \leq \pi \}$
 efektor porusza się po torze C
 układ o dwóch stopniach swobody
 układ wsp. lokalny $(KS)_{1,2}$ początki układów w przegubach
 model kinematyczny $x = l_1 \cos \theta_1 + l_2 \cos(\theta_1 + \theta_2)$
 $y = l_1 \sin \theta_1 + l_2 \sin(\theta_1 + \theta_2)$

Opis systemu mechatycznego – wektor stanu

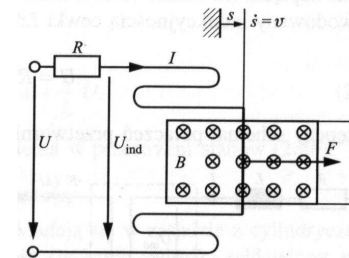
Do przetwarzania mocy elektrycznej na mechaniczną wykorzystuje się oddziaływanie pól elektromagnetycznych.

Zastosowanie: rotacyjne maszyny elektryczne → silniki

Przetworniki elektrodynamiczne

Wykorzystują powstawanie siły **LORENTZA** → gdy przewodnik z prądem porusza się w polu magnetycznym.

Maszyna elementarna:

B – strumień magnetyczny
 $[B] = [\text{Tesla}] = [V \cdot s/m^2]$

$F = BIl$
 niezależna od prędkości v

Napięcie indukowane (na skutek ruchu przewodnika z prędkością v):

$$U_{ind} = Blv$$

Opis systemu mechatycznego – wektor stanu

Bilans napięcia:

$$U = RI + U_{ind}$$

Bilans mocy:

$$P_{wej} = UI; \quad P_{str} = RI^2;$$

$$P_{el} = U_{ind}I \quad - \text{skuteczna moc elektryczna}$$

$$P_{el} = P_{wej} - P_{str}$$

$$P_{el} = P_{wyj}$$

Uzyskiwana moc mechaniczna:

$$P_{wyj} = Fv$$

$$U_{ind}I = UI - RI^2 = BIlv = Fv$$

Dla cewki z n zwojami: $U_{ind} = nBlv$

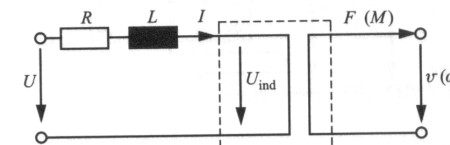
Cewka cechuje się spadkami napięcia na uzwojeniach:

$$U = RI + L \frac{dI}{dt} + U_{ind}$$

$$[L] = \left[\frac{V \cdot s}{A} \right] = [\Omega \cdot s]$$

Opis systemu mechatycznego – wektor stanu

Schemat połączeń przetwornika elektrodynamicznego (maszyna elementarna):

Model matematyczny:

$F = kI$ siła proporcjonalna do natężenia prądu

$$P_{el} = P_{wyj} = Fv$$

$$U_{ind}I = Fv \rightarrow I = \frac{Fv}{U_{ind}} \quad \text{ale} \quad I = \frac{F}{k}$$

$$v = \frac{1}{k} U_{ind} = \frac{1}{k} nBlv \rightarrow k = nBl$$

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Model matematyczny cd. :

$$U = RI + L \frac{dI}{dt} + U_{ind} \quad (1)$$

$$F = m \frac{dv}{dt} \quad (2)$$

$$F = kI \quad (3)$$

$$v = \frac{1}{k} U_{ind} \quad (4)$$

z (4) $U_{ind} = kv$

z (3) $I = \frac{1}{k} F$

otrzymamy:

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Model matematyczny cd. :

$$\begin{cases} \frac{dv}{dt} = \frac{1}{m} F \\ \frac{dF}{dt} = -\frac{R}{L} F - \frac{k^2}{L} v + \frac{k}{L} U \end{cases} \rightarrow$$

wektor stanu : $z = [v, F]^T$

przestrzeń stanów :

$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} v \\ F \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & \frac{1}{m} \\ -\frac{k^2}{L} & -\frac{R}{L} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v \\ F \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{k}{L} \end{bmatrix} U$$

lub

$$\dot{z} = Az + bU$$

gdzie: A – macierz systemowa

b – wektor sterowania

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Przykład: dla równania różniczkowego

$$\frac{d^2 y}{dt^2} + 2 \frac{dy}{dt} + 2y = \frac{du}{dt} + 2u$$

i przyjętego wektora stanu $[y, v]$

$$\frac{dy}{dt} = v$$

$$\frac{dv}{dt} + 2v = u(t)$$

Wektor stanu dla zmiennych y i v można zapisać jako

$$\begin{cases} \frac{dy}{dt} = v \\ \frac{dv}{dt} = -2v - 2y + u(t) \end{cases} \Leftrightarrow \frac{d}{dt} \begin{bmatrix} y \\ v \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -2 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} u(t)$$

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Wektor stanu

$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} y \\ v \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -2 & -2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} u(t)$$

Może być zapisany w krótszej formie jako

$$\dot{x} = Ax + Bu$$

gdzie: u jest wektorem wejściowym (sterowanie), x jest wektorem stanu, A i B macierze systemowe.

Można zdefiniować **Wektor wyjściowy** dla danego wektora stanu

$$z = Cx + Du$$

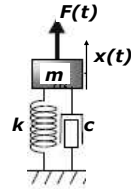
where: u – wektor wejściowy, x wektor stanu,

C – macierz wyjściowa modelu obiektu (jak zmienne wyjściowe zależą od składowych wektora stanu),

D – macierz przejścia modelu (jak zmienne wyjściowe zależą od wektora wejściowego – zwykle $D=0$).

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Przykład: zawór

F – siła
 m – masa
 k – stała sprężyny
 c – wsp. tłumienia
 x – przemieszczenie

$$m \frac{d^2x}{dt^2} + c \frac{dx}{dt} + kx = F(t)$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} = \frac{1}{m} F(t) - \frac{c}{m} \frac{dx}{dt} - \frac{k}{m} x$$

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Wektor stanu $[x, v]^T$:

$$\dot{x} = Ax + Bu$$

$$\begin{cases} \frac{dx}{dt} = v \\ \frac{dv}{dt} = \frac{F(t)}{m} - \frac{c}{m}v - \frac{k}{m}x \end{cases} \Leftrightarrow \frac{d}{dt} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -\frac{k}{m} & -\frac{c}{m} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{1}{m} \end{bmatrix} F(t)$$

Zakładając wektor wyjściowy $z = Cx + Du$ w postaci

$$\begin{bmatrix} F_{spr} \\ F_{damp} \\ x_{out} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} k & 0 \\ 0 & c \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} F(t)$$

gdzie

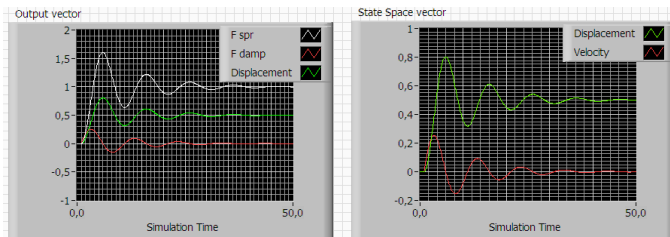
$$F_{spr} = kx; \quad F_{damp} = cv; \quad x_{out} = x;$$

Opis systemu mechatronicznego – wektor stanu

Dla wartości parametrów $m=5$, $c=1$ i $k=2$:

$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -0,4 & -0,2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 0,2 \end{bmatrix} F(t) \quad \begin{bmatrix} F_{spr} \\ F_{damp} \\ x_{out} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ v \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} F(t)$$

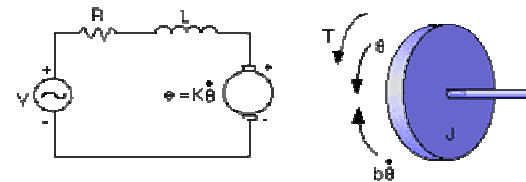
otrzymujemy wyniki

Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

Schemat połączeń przetwornika elektrodynamicznego (maszyna elementarna):

Obwód elektryczny stojana i uwolniony z więzów model silnika:

Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

Moment obrotowy T jest związany z natężeniem prądu i w obwodzie za pomocą współczynnika proporcjonalności K , zaś napięcie indukowane e jest zależne od prędkości kątowej wirnika

$$T = Ki$$

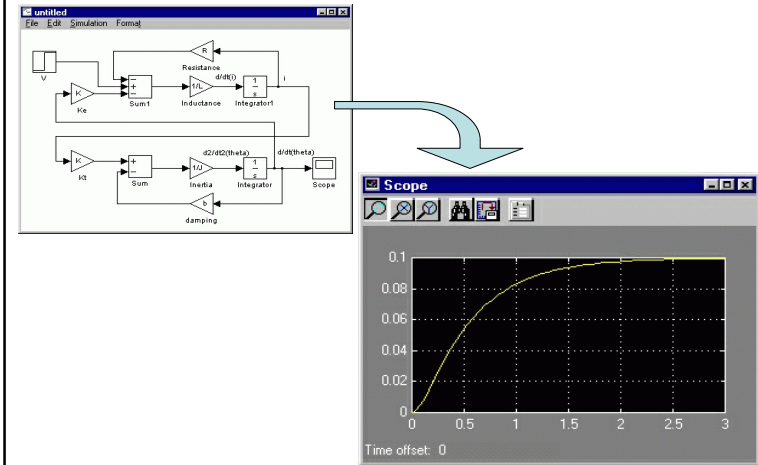
$$e = K\omega = K \frac{d\theta}{dt}$$

Wykorzystując prawo Kirchoffa dla obwodu elektrycznego oraz równanie dynamiki ruchu obrotowego wirnika można zapisać

$$L \frac{di}{dt} + Ri = V - K \frac{d\theta}{dt}$$

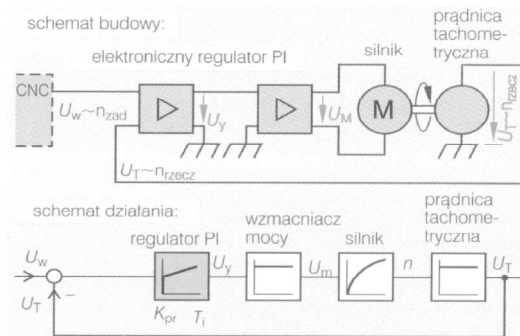
$$J \frac{d^2\theta}{dt^2} + b \frac{d\theta}{dt} = Ki$$

Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

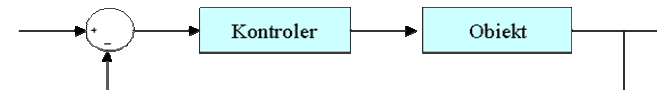
Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

Regulacja prędkości obrotowej silnika:

Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

Układ sprzężenia zwrotnego:

Do sterowania pracą silnika przyjęto **regulator PI**: W regulatorze ze sterowaniem proporcjonalno - całkującym, wartość wyjściowa regulatora $u(t)$ składa się z części proporcjonalnej do odchyłki regulacji oraz całki z odchyłki regulacji po czasie $e(t)$

$$u(t) = K_p e(t) + K_i \int_0^t e(t) dt$$

K_p, K_i - wzmacnienie członu proporcjonalnego i członu całkującego
 $e(t)$ - uchyb, jako różnica pomiędzy wielkością zadaną a wielkością rzeczywistą

Opis systemu mechatronicznego – symulacja pracy

